

galima išduoti

iš lietuvių or-
skirų asmenų
egali. Jei kur
tsitikti, tuoju
tarimais dali-
alybai. Pra-
būti smulkiai
kas ir kokį
s.na, kad pašto
žygijus per
žią konfiskuo-
aparatus vie-
digity. tele-
stasurus su vie-
komendantais
Komendantui,
no - telegrafo

os Ignotinės

mių reikalai-
krauda, kurių
iš už ūkininkai,
neatlyginta-
didesnė puše
sejės iš ūki-
nu, ir jokio
uos dėjė. Né-
trebosi, ne-
gyvilių, o
inkų atimtas
s.mūsų pareiga yra
lykas vietoje,
nuskriaustei
žemienčių
lobili, kad ū-
stokos ne-
duoti gyvulius,
daug esamemūsų ūkininkų
Rusija, daug
kaip tautos
negalėjo pa-
rengtose gera-

Ligoliolins patyrimas turi pa-

ŽEMAIČIŲ ŽEMĖ

Nr. 5

Žemaičių L. Aktyvistų Fronto laikraštis

1941 m. liepos 25 d.

Mūsų kelias

Karo audra per Lietuvą praežius dalis žmonių lyg ir neįstengt iš karto paslūgti laisvalių nepersekiolamais, vertais patys savęs. Žinoma, kai kurie kasdien su baimė dairei i toliams ar nepamatys atvažiuojant "pragaro mašinos". Tiems, kurie ištisla naktis negalejo ramiai sumerkti akiu dėl gieslanių pavojų, tlems būvo sunku tuo po karo paslūgti laisvalių, nepersekiojamas.

Tačiau mes jau pradeidome gyventi nuo fronto tol paslūkusių krašto gyvenimą. Senatutu nutilo patruliu dundėjimas, nebegirdome kulkosvaidžių tratejimo, šautuvų pokštėjimai virto retenybe, o "nenugalimosios" armijos matome tik suvargusius piliečius.

Tiesloginiu grąsinimais piliečių gyvybei jau praėjo. Gyvenimais jėlināti normalējančias vėzes.

Jau laikas atsiplėkė, suimti save į rankas, sudrausminti save ir, visas jėgas įtempus, — griebtis darbo! Pragytyje ligyvenčių bausmai jokinį būdū neturi palaužti mūsų dvaisios! Atvirkščiai, toji praeilis mums per amžius bus skaudai pamoka kartote kartojanti! Iletuvu, tu neužmiršk, kad ne Lietuvą tau, o tu Lietuvai turi dirbti, gyventi ir autokoti! Tu žinok, kad ir kapitalizmas ir komunizmas elna ranka į ranką prieš Tavo Tėvynę, kad vlenas ir kitas yra akili žydų įrankiai, kiti rankomis užkarauti ir sunaikinti visą žmonių kūrybą žemėje.

Ligoliolins patyrimas turi pa-

Vokiečiai jau už 600 kilometru

nuo buvusios vokiečių sovietų interesų sienos. Bombarduojama Maskva.

Vėl vyksta didelis naakinamasis mūsis ir apsuptos žymios bolševiku kariuomenės dalys. Prasidėjo antras karo mėnuo.

Liepos 22 d. sujėjo pirmas mėnuo nuo žygio prieš Sovjetų Sąjungą pradžios. Po vieno sunikų kovų mėnesio Vokiečių ginkluotosios pajėgos, kaip DNB agentūrai pranešama, jau yrā už 600 kilometrus nuo buvusios vokiečių sovietų interesų sienos ir kovoja senosiose Tarybų Sąjungos srityse. Vėl vyksta didelis naakinamasis mūsis, kuris plečiasi jau į rytus nuo "Stalino linijos", kurią sovietų vadovybė laikė saugia ir nepralažiamą. Palyginus dabartinę padėti su ta padėtimi, kuri buvo susidariusi didžiosios 1940 m. Vakanų ofenzyvos pirmojo mėnesio gale, reikių konstatuoti, kad, pralaužus "Welgando liniją", 1940 m. birželio 7 d., vokiečių fronte pirmojo tos ofenzyvos mėnesio pabaigoje vyksa dideli mūsų tarp Lamanšo kanalo parkraščio ir Maaso upės. Panašus

mūšias ir dabar vyksta į rytus nuo "Stalino linijos". Tuomet lemiamos relikšmes faktas buvo tal, kad priešas, lygial kalp šlan- dien, nebuvo sutelkti taip kar- tai trokštama atskirkėlimo per- tranku ir kad jis buvo priver- tas mesti į šiltą troškiniam kova- savo paskutinišlas jėgas. Nors tuomet puolimo frontas buvo 350 kilometru ilglo, palyginus su dabartiniu 2.000 kilometrumi fronto Rytuose, jis nors pavdy- dziu, nurodėnės pozicijos prie Somme upės iki žemutinės Senos reikėjo nulyginti tiki 90 kilo- metrus, palyginus daug didesnėmis žygliotėmis Rytuose, vis dėlto ir tuomet atakaičiai besigrinančiu prancūzų pajėgų "Sutriūklinės" fronto Weygando linijos iki pran- cūzų pallaubų paslalymo truko dažnių dienų.

Padėčis sovietų fronte yra žy- mai kitokia ir sunkesnė.

Stalino sūnus pateko į nelaisvę

Vokiečių telegramų agentūra praneša, kad liepos 16 d. generolo Schmidto vaduojamai tankų grupė žygiojant pirmyn,

Vls dėlto, jau šlandien, pirmojo karo Rytuose mėnesio pabaigoje, galima nustatyti staj ką: 1. So- vietų armijai sausumoje ir ore padaryti milžinišką ir jokiu bu- du nebegaliničių būti išlygin- ti nuostolių. Ir todėl dabar jau turėjo būti panaudotos paskutinės artasgos; 2. Taikos metu parengtos ir ištisines gynimosi linijos Sovietų Sąjungos Europos dalyje jau neberėba; 3. Pastebima aštři krizė tiek vadovybėje, tiek sovile- tų junginių viðe. Tuo tarpu vokiečių kariuomenė vadovybė stipriai laiko savo rankose visas pajėgas, kuris didžioji dalis iki šiol dar net nebuvo kalp reikiant panaudota.

Daugelyje vietų dabar vėl pavyko apsupti žymias sovie- tų armijos dalis.

Tuo tarpu fronto plėtinėje da- lyje sumušta prieš nuolat per-

Smolenskas dar tebe- smilksta dūmuose.

Smolenskas turi visas lipinges bolševikų sugrįžtu- mo mesto žymes. Vis dar tebesmilksta dūmatis iš sugrįžtu- namu, kuriuos padegė, visiškai prisivertėjdamas į civilų gyve-

sekloja sajungininkai. Vokiečių karo veiksmai vyksta, panaudo- jant visas tris karo pajėgų rūšis. Kato veiksmai vyksta planingai, ir sovietai, kaip ir visi ligioli- nių priešai, bus taip sumuštis, kad ateityje Vokiečių nebebus jokių pavojaus iš ryti.

Vokiečių lėktuvai dabar smarkiai bombarduoja Maskvą. Maskvo bombarduojami įvairūs kariniai objektais ir visur matyti dideli gaisrai. Ukrainos fronte sajungi- nė vokiečių, rumunių, vengru- slovakų kariuomenė veja išbla- kyta prieš. Vidurio fronte spaud- žiamas naujas apsuptos bolševi- kų armijos. Siurės fronte ma- tyt yra didelis pajėgumas, nes surastas Vorošilovo įsakymas, kuriame tik iš kalbama apie baus, men drausmės laužojtam.

Ispanų spauda, rašydama apie pirmajį karo mėnesį, pažymi kai užteko vieno mėnesio su- daužyti bolševikų armijai.

Bolševikai ir moterims

liepia eili į karą

Svedų laikraščio pranešimu, per Maskvos radiją buvo per- skaitytas Stalino dekretas, kuriuo visos rusų kareivių moterys turi išvykti iš savo gyvenamajų vienų ir pasisiųlyti tarnybai. Ka-

jokio
Né
ne
o
matas

ira
stieji
d a
ne
lius,
same

inini
daug
utos
pa
vy
gra
nu
muntis
at
paujau
vėtū
ybei
nto
kai
ras
ir
spri
uki
su
lėtū
nuo
Ko
jie
ento
gos
uki
mis

arto,
su
nk

gyvybel jau praėjo. Gyvenimas
jelna i normalėjančias vėzes.

Jau laikas atslepeikti, sulimti save į rankas, sudrausimtis save ir, visas jėgas įtempus, grieblės darbo! Praeityje išgyven- tili bausmai jokiu būdu neturi palaužti mūsų dvasios! Atvirščiai, toji praelitis mums per amžius bus skauda pamoka kartote kartojanti: lietuvi, tu neužmiršk, kad ne Lietuva tau, o tu Lietuval turi dirbti, gyventi ir au- koti! Tu žinok, kad ir kapitalizmas ir komunizmas elna ranka į ranką prieš Tavo Tėvynę, kad vlenas ir kitas yra akli žydų i ran- kial, kitų rankomis užkarauti ir sunaikinti visą žmonių kūrybą žemėje.

Ligšoliinis patyrimas turi pa- rodyti tau, lietuvi, naują kella. Iškentelių vargai, išlėtės ašaros neuriuei veltui. Nei Tie skau- smai tegu būna sukranti tam, kad viša Lietuva priskelty nau- jam gyvenimui.

Plimutinė kliaida, atvedusi į Lile- tuvą žydiškai suazijalinant raudo- nają armiją buvo ta, kad visa mū- sų pramonė ir prekyba, visi miestai, miesteliai ir stambeliai kapitalai buvo žydų rankose.

Tad šaln žydus — nuo seno iki mažiausio valko — šaln žy- dus iš Lietuvos!

Antra kliaida yra ta, kad buve- mūsų valstybės valruotojai nesugebėjo rasti pasto- vlos bendros kalbos su Dildžiuoju kalmynu vakaruse, o beprasmiškal tūplojo aplė tuos ponus, kurie mezgė Vokietijai tinkle. Oi brangiai, brangiai kainavo Lietuvai, toj kliaida. Nuo šiol — Lile- tuva elis koja į koja su nacional- socialistine Vokietija. Jei bus nuspresta — mes drauge su šau- niaja vokiečių kariuomenė ženg- siame toll už savo valstybės ribų stoti į lemtingą kovą prieš XX-o amžiaus barbarus, niekės ir priespaudos metu susibūrė patys

dovėve laike saugią ir nepra- laužiamą. Palygintus dabartinę padėti su ta padėtimi, kurį buvo susidaralus didžiosios 1940 m. Vakarų ofenzyvos pirmojo mense- nio gale, reikiak statuoti, kad, pralažus „Welgando liniją“, 1940 m. birželio 7 d., vokiečių fronte pirmojo tos ofenzyvos menses pabaigoje vyksa dildės mūsų tarp Lamanšo kanalo pa- kraščio ir Maaso upės. Panašus

džiui, nuo pradinės pozicijos prie Somme upės iki žemutinės Senos reikėjo nužyginti tik 90 kilome- trių, palygintus su daug didesni- mis žygločių Rytuose, vls dėl to ir tuomet atskakliai besiginginčiu prancūzų pajėgų įstriūklinimais nuo Weygando linijos iki prancūzų pallaubų paslėptumo truko dešimt dienų.

Padėtis sovietų fronte yra žy- mai kiltokia ir sunkesnė.

ne viešieji, rūmumai, vengrų, slovakų kariuomenė veja išbla- kyta prieš. Vidurio fronte spaud- žiamas naujai apsuptos bolševi- kų armijos. Šiaurės fronte ma- tyt yra didelis parimas, nes su- rastas Vorošilovo įsakymas, ku- riame tik ir kalbama apie baus, mes drausmės laužytojams.

Ispanų spauda, rašydamas apie pirmajį karo menses, pažymi- kad užteko vieno mėnesio su- daužyti bolševikų armijai.

Stalino sūnus pateko į nelaisvę

Vokiečių telegramų agentūra praneša, kad liepos 16 d. generalo Schmidto vadavaujamai tankų grupei žygiuojant pirmyn, i pietų rytus nuo Vitebsko prie Ljosno, i vokiečių rankas pateko Stalino vyriausias sūnus Jokūbas Stalinas, 14 haučių artile- rijos pulko vyresnysis leitenantas. Jokūbas Stalinas yra gimus 1908 m. kovo 18 d. Baku mieste.

žmogžudžius — prieš žydiškai bolševizmą.

Pagallau stoka vlenybės, jėgy susiskaldymas buvo dar vlena iš svarbiųjų prėlažčių, nuvedus mis jū paprūlti.

Tos kliaidos niekada, o niekada nebepakartokime! Šiandien visa Lietuva kalp vienas žmo- gus, turi susiburti apie Lietuvos Aktyvistų Frontą, parodyti dili- džiaus organizuotumą, susikau- symą ir drausmingumą. Jei dar ir šiandien būtų tokli, kurie dris- ty skaldyt tautą į partijas, grupes, tai tegu iš anksto pasirašo- sū tautos prakeikimą. Nei Šian- dien lietuviu vardas parodo kur tu priklausai. Jei tu neturi to vardo — eik į partijas, eik kur nori. O jei tu lietuvis — tavo vieta ten, kur dar bolševiku

Jis yra sūnus pirmosios Stalino žmonos Katerinos Svanidžė. Joko- kūbas Stalinas, kuris generolas Schmiditas tuoju pat pareikalavo į savo štabą, iš karlo prisipažino esas Stalino sūnus. Jis pareiškės, pamatęs, kad spritis prieš vokiečių kariuonę yra ne- prasminga, ir dėl to jis su savo kareiviais pasidavęs į nelaisvę.

veikliausleji, pavojų nesilbj, Lietuvos sūnus: Lietuvų Aktyvistų Fronte. Tlk tiems, kurie riziko- vo savo gyvybėmis, kad iškovo- tų Lietuvai šviesų laisvą gy- venimą — tlk tiems nebaus pa- tiketi tautos likimą šiuo audrin- giu momentu.

Tad štai mūsų kello gairės: Šalin visus žydus.

Draugiškiaus — nuoširdžiausiai santykiai su Didžiaja nacio- socialistinė Vokietija.

Vienybė!

Susiklausymas! Or- ganizuotumas ir visų susitelki- mas į vieną — Lietuvų Aktyvistų Frontą!

Tas mūsų pastangas tegu lydi- toks darbas, kad prakaitas lietu- si upeliai per kaktas ir nugaras, o Aukščiausiojo ranka palaimins Lietuvą.

Smolenskas dar tebe- smilksta dūmuose.

Smolenskas turi visas lipinges bolševikų sugrįau- to miesto žymes. Vis dar tebesmilktą dūmą iš sugrąutų namų, kuriuos padegę, visiškai neatsižvelgdam i civilių gyve- pio reikalus, bėgančių sovietų karjal. Iš kaėlimo sklindā puvil- mo kvapas: čia darbavosi žu- lkiški GPU būrlai, iki vokiečių laikėjimais sustabdė ju darbą. Iš kaėlimo nešamai laldoti šimtai bolševikų žiauriai nukankintų au- kų. Gatvėmis, pro sugriaustus bolševikų šarvuocius ir artillerijos pabūklus, begalinėmis virtinėmis eina į koncentracijos stovyklas paimiti į nelaisvę sovietų karei- viat. Civiliniai gyventojai, kuriuos GPU teroras buvo priverstę slapstyti namuose, vėl išdrysta pasirodyti gatvėse. Visur kry- kelėse jau pritvirtintos vokiečių kala lentelės, rodančios kella- be pallovos žygiuojančiomis į rytius vokiečių kariuomenės vo- roms.

Ruzveltas - masonas

Kalp iš Oslo miesto (Norve- gijo) surastu dokumentu paaš- kėjo, Amerikos prezidentas Ruz- veltas yra masonų draugijos na- rasis. Užtardabar lengviau suprasti, kodėl jis veda žydiškai masonišką politiką.

Bolševikai ir moterims liepia eliti į karą

Švedų laikraščio pranešimu, per Maskvos radiją buvo per- skaitytas Stalino dekretas, kurio visos rusų kareivių moterys turi išvykti iš savo gyvenamajų vienų ir pasisiūlyti tarnybai. Ka- reivius vaikai turi būti atiduoti į valstybines vaikų prieigludas. Nuo šios privilomas tarnybos atpalaiduojamos tik sergančios moterys, kurios gali iroduti savo ligą gydytojo irodymu.

Pranešimas Telšių miesto ir apylinkių gyventojams

Telšių Vartotojų kooperatyvas nuo šiol savo krautuvėse avaijynę ir kitus odos dalykus galanteli- jos ir manufaktūros prekes par- davinės tiems, kurie jau po šių metų birželio mėn., 23 dlenos yra pardavę „Maistui“ ar „Lietūkliui“ javų. Tam reikalui ūki- ninkai turi gauti iš „Maisto“ ar „Lietūklio“ pažymėjimus, ir su- jais krautuvėje jiems bus par- duodainos aukščiau minėtos prekės.

Visai nepasiturintieji gyvento- jai (darbininkai, mažažemėliai) ga- lest gauti pirklys būtinais jėmes reikallgų prekių tiks su seniūnų išduotais pažymėjimais.

Žydai nenorėjo dirbtis žemėmis

Nei mūsų seneliai, nei tėvai nebuvo patyrę, kad žydai domėtisi žemės ūkiu. Taip pat ir mes iki bolševikų valdymo pradžios nieko apie tai negirdome. Tiesa, Kamajų valsčiaus yra ištisas žydų kaimas (Nečiūniskiai). To kaimo žydai jau iš senų laikų turi nuosavybėje po kelis ir keliolika hektarų žemės. Taip pat girdėti, kad ir kitur yra žydų, stambi ir smulkiai žemės savininkai. Tačiau kaip visi, taip ir štūtie žydai žemės dirbimu ne sirišpinuoja. Žemę už juos dirbo samdiniai. Kaip visiems, taip ir štūtie žydams žemės dirbimas buvo juodas darbas, kurio jie vengė kaip velnias kryžiaus.

Bolševikams užėmus Lietuvą, žydų nuomonei apie žemės ūki iš karto pasikeitė. Tačiau nereikia manyti, kad jie visomis keturiomis ėmési arti žemę, plauti šieną, naikinti ganyklose krūmus. Apie tai jie nė nepagalvojo. Štūtie darbai jiems vis dar tebebuvo biaurus darbai, kuriuos galėjo ir turėjo dirbtis tik lietuvių. Jie tarėsi esą tinkami žemės ūkiui vadovauti ir pradėjo su nepaprastu atkaklumu brautis į jvairias žemės ūkių ištakas. Be to, jie pasirijo ir prižiūrėti, ar visi ūkininkai žemę dirba taip kaip nurodo jvairios žydų — bolševikinės ištakos.

Žydai, ankstesiai sukčiavę savo krautuvėlėse ar vertęsi kitu kuriuo žmonių išnaudojimui, aisku, apie žemės ūkių reikalus nieko neišmanė. Tačiau bolševi-

kai j i tai nekreipė dėmesio. Jie buvo susirūpingę žydus apdalinti tarnybomis, neatsižvelgdamis nei i visuomenės nuomone, nei i krašto interesus.

Zydams užimant vietas žemės ūkių ištakose, kartu aiskėjo, kad ūkininkams nieko gera iš to ne tenkita tikėtis. Ir ištikruoj, gana greitai žydai išejo viešumon su visu žydišku biaurumu. Apie žemės ūkių reikalus neturėdami nemenkiausio supratimo, jie pradėjo mokyti ūkininkus ūkininkauti. Jie reikalavo, kad jų nurodymai būtų vykdomi be jokios atodairos ir visomis pastangomis, nežiūrint to, kad ty nurodymų vykdymas labai dažnai buvo paňaus. Ištenamais užrūštomis a-kimis.

Nevykers žemės ūkių reikalų tvarkymas buvo tik maža dalis iš sunkumų, kuriuos žydai, besidomédami žemės ūkiu, užkrovė ant ūkininkų pečių. Tai buvo vieni niekai, paligynus su teroru, kurį išvystė bolševikinių ištakų pareigūnai žydai, pradėjė prižiūrėti paradymin žemės ūkių reikalaus vykdymą. Mes gerai prisimename garsiųjų apkonu ir vykdokom atsiustus žemės ariamo, séjos pylavius tikrintojus žydus. Tai buvo tikri žydiški budelai, dėl kurių ne vienas lietuvis ūkininkais atsidūrė kalejimė, buvo ištremtas į Sibirą arba net ir sušaudytas.

Zydams buvo duota valia „domėtis“ žemės ūkiu. Ir jie tuo naudojosi. Jie kaičiojo savo žy-

Sovietų kariuomenėj ivyko sukilių prieš komisarus

Iš pamtyj į nelaisvę ir perbėgusių sovietų kareivių pasakoju-mi aiskėja, kad jau ir šiaip buve įtempti santykiai tarp raudonosios kariuomenės vadovybės ir komisarų pas- kūtinėmis dienomis dar labiau pastraėjo.

Paskirtių prie esančios į rythus nuo Mogilevo ir Smolensko srityje sovietų kariuomenės naujųjų komisarų pirmasis žygis buvo pašalinimas didelio skaičiaus batallionų ir pulkų vadų. Prie Smolensko pamtyjų belaisvių tarpe yra ir vienos politinės komisaras Antonovas Piottkovičius iš sovietų artilerijos 416 pulko, kurį pat naujas karinis šio pulko komisaras įtaręs, kaip nepatikimą. Drauge su visa eile kitų komisarų ir dideliu skaičiumi karininkai jis buvo nuteistas

mirti. Tačiau jo baterijos kareivai padėjo jam laiku išsigelbėti ir pabėgti. Kariuomenėje, jo pa-reiškimu,

viešpataujas didelis sujudi-mas ir pasipiktinimas dėl daugelio senųjų fronto ka-rininkų pašalinimo ir su-šaudymo.

Tarpe kareivų ir senųjų kari-ninkų santykiai dažniausiai buve geri. Vieton pašalinantu fronto karininkui esą paskirti jauni eta-po karininkai, visais atžvilgiais ištikimi naujiesiems komisarams.

Kai kuriose dalyje jau ivy-ke atvirų kariuomenės su-kilių prieš karo komi-sarus.

Organizuojamas Raudonojo teroro muzejus

Mūsų tauta, žauriai bolševiku niokota ir kankinta, pirmiausia pati sau turi išsiaiškinti ir pasau-liui parodyti, kiek skriaudų, kiek daug nuostolių ir visokio blogo komunizmas yra jai padaręs. Tam reikalui yra steigiamas Raudonojo Teroro muzejus.

Raudonojo Teroro Muziejus yra Kultūros Darbo ir Tautinio Auklėjimo Valdybos žiniotype. Rau-donojo Teroro Muziejus tikslas surinkti, kiek galint, daugiau į-vairios medžiagos, vaizduojančios raudonojo teroro žiaurumus Lietuvoje. Muziejus vadovybė i

tą didžios svarbos ir labai sku-

bų darbų kviečia visą lietuvių visuomenę. Kad tas darbas sėmingiau vyktų, reikia visuose Lietuvos apskričių miestuose tuo-

jau sudaryti Raudonojo Teroro Muziejui medžiagai rinkti komisijas. Tos komisijos pirmiausiai sudaryti sarašus asmeny, nukentėjusių nuo raudonojo te-

ro. I tuos sarašus reikia ištrauti, iš visus bolševikinio režimo politikinius, išvežtuosius, nužudy-tuosius ir be žinios dingusius. Toliau reikia iš kalėjimų, arešto namų, NKVD ištakų ir kt. ži-nybų, kuriose buvo daromi teroro veiksmai, surinkti visus raudonai terorą liečiančius dokumentus (kratos ir tardymo protokolus, suimtyjų, išvežtijų) iš vežti numatytyjų sarašus, poli-kalinų bylas ir kt.), suimtiesiems ir politikaliniam kankinių priemones ir kitokių su raudonuoju terorу susijusia medžiaga.

Lietuvoje nemaža yra vietų (Pravieniškiai, Telšiai, Panevėžys ir kt.) kur raudonasis teroras pa-sireiškė plačiu mastu ir nežmo-niškai žiauriomis priemonėmis. Tose vietose įvykdytus raudonajo teroro veiksmus reikia nu-dugnai ištirti bei aprašyti, kiek galint plačiau ir išsiaiškinti juos iliustruojant foto nuotraukomis ir kitokiai vaizdingai medžiaga.

Apie sudarytus Raudonojo Teroro Muziejui medžiagai rinkti Komisijas apskričių miestuose reikia tuoju pranešti Kultūros Darbo ir Tautinio Auklėjimo Valdybai, Raudonojo Teroro Muziejui, Kaunas, Laisvės alėja Nr. 4 b. Tuo pat adresu siusti ir surinktają medžiagą.

Raudonojo Teroro Muziejus Organizatorius

Žemaičiai

1941 m. liepos 15 d. krašto visuomenė išklausiusi mūsų laisvės apie nepriklausomybę, kuo širdine, besalygiškai, ir valstybės atstovai duoda vyriausybę kai padėkia Lietuvai ginklu rankoje kai Kartu Širdingiausios Vokiškijos kai fai Hitleri, išliuso-

Susirinkimas n 1. Prašyti iš valstybės į visiškai etnografinių lauko, kol vėl n laisva ir neprikla-

Mes, kaip Žemaičių tybės kūnan neįtėjus jūros su Palanga tyje. Tautos siele kovingą dvasią kaip esame iki

2. Prašyti vyriausybei išgelbėjusijos tautos ir RE HITLERIU, kai vyriausybei.

3. Prašyti Lietuvos energetingai vesti jos priešas ir kai bén, kad neliktyvi landžiausias prie-

Tegyvuoja lai-jungoje su Didžiajais Dešimtūkstančiais astovai.

ar visi ūkininkai žemės dirbtuvės
kaip nurodo įvairios žydiškai —
bolševikinės ištakos.

Zydai, anksčiau sukčiavę sa-
vos krautuvėlėse ar vertęsi kitu
kuriuo žmonių išnaudojimu, ais-
ku, apie žemės ūkio reikalus
nieko neišmanė. Tačiau bolševi-

budeliai, dėl kurių ne vienas lie-
tuvės ūkininkas atsidūrė kalėjim-
me, buvo ištremtas į Sibirą ar-
ba net ir sušaudytas.

Zydams buvo duota valia
„domėtis“ žemės ūkiui. Ir jie tuo
naudojosi. Jie kašiojo savo žy-

tu. Dauguma jų yra žinomi tik
siaurai apylinkei ir nedideliam
tiesioginiai palieustų žmonių skai-
ciui. Tačiau visa tai turės būti
išskelta viešumon, kad būtų pa-
rodytas tikras žydų veidas ir
visas biaurusis jų niekšingumas.

Auklėjimo Valdybos žinioje. Rau-
donojo Teroro Muziejaus tiksles
sunkinti, kiek galinti, daugiau j
vairios medžiagos, vaizduojan-
čios raudonojo teroro žiaurumus
Lietuvoje. Muziejaus vadovybė
tai didžios svarbos ir labai sku-

reikia tuoju pranešti Kultūros
darbo ir Tautinio Auklėjimo
Valdybai, Raudonojo Teroro Mu-
ziejui, Kaunas, Lalsvės alėja Nr.
4 b. Tuo pat adresu siūlti ir
sunkintąją medžiagą.

Raudonojo Teroro Muziejaus
Organizatorius

3. Prašyti Lietuvių
energėgių vestuvinės
Jos priešais iš kelių
ben, kad neliktu
landžiausias prie-

Tegyvuoja lai-
jungoje su Didžia
Dešimtūkstančiu
atstovu.

Telšiškai

Basisocijai „medžioklė“

Šv. Antano išvakarės. Mes
su keliais draugais nuėjom pa-
sveikinti kolegos vardo dieną.
Isgėrėm i jo sveikatą
vyno, bet nuotaika visų buvo
kažkodel prislėgti, nors ir juo
kavom, bet tas juokas buvo
kaip artistų, kurie atlikdami juo-
kingą savo rolop turi juoktis,
nors tam neturi nei mažiausio
noro.

Apie vidunakį išsisirkstėm,
visai nenujaudzdami, kad greit,
o gal ir niekumet jau nesima-
tysim. Ryta kažkas pabarškino į
langą net pikta, nes taip norė-
josi mlego. Tik atidarius duris
kaimynė sako:

— Ar jūs nežinot, kodėl jūsų
draugų Antaną G. su žmona ir
vaikais nuvež į stotį, milicinėn
kai apstatytu sunkežimiu?

Dievo mano, man lyg kokiu
basiliu per galvą būtų sudaves,
tik neišvirtau iš nustebimo ir
pasibaisėjimo. Greitai nubėgau
i stotį, kad galėčiau ką nors su-
zinoti, bet kur ten, milicininkai
nei iš tolo neprileidžia, kaip
priekai galvaužduži. Suspausta
širdimi nuėjau į jų namus,
kur radau apsiverkusiu motina,
bedėliojančią išvažiuojantiems
reikalingus daiktus, rūbus maistą.

Sunku buvo bepažinti tą dar
vakar buvusį jaukų šeimos ži-
dini, o šiandien čia viešpatavo
ik liūdesys ir ašaros.

— Tie niekšai patys nežino,
kur išvežė, atėjo pusę šešių iš-
plėsę visus iš mlego, liep greit
rengtis ir eiti su jais į laukiantį
sunkežimą. Paklausti kur juos
veš, atsakė:

— Kaip nuvešim, patys pa-
matysit, o dabar greičiau einam,
nes dar daug tokijų „pavojingu“
žmonių reikia suspeti išvežti.

— Viešpatie, apsaugok, kokia
nelaimė mus ištiko, slūsyda
ma ašaras pasakė senutė, ką aš
dabar viena pasiliskus darysiu,
kaip gyvensiu. Daiktus visus ap-
rašė. O per vis skaudžiaus bus,
kad nieko nežinosiu apie bran-
gius savo valkelius.

Padėjė sutvarkyti ryšulius, nu-
nešėm į stotį, kur šiaip taip pri-
leido. Net akys aptemo pama-
čius tą bausių vaizdą. Kitoj gele-
žinkelio pušę stovėjo keliklia
gyvulinį vagóną, kuriuos ap-
linkui kaip plėšiuosis žvérinis
saugojo apsiginklavę rusai ir
milicininkai.

Mes éjom pro šalį kitų vago-
nu (iš kurių buvo girdéti prašy-
mai atnešti duonos ir vandens),
ieškodami to vagono kur randasi
Antanas. Kituose vagonuose
girdėjome verksmes vaikų, kurie
uždaryti tamsiuose vagonuose,
kaip gyvulėliai, stovėjo be sau-
lės ir oro.

Viename vagono langelyje
pamatėm Antanienę, kurią vos

begalima buvo pažinti: akys už-
tinusios ir pamėlynaušios nuo
verksimo ir kančių. Pamačiusi
mus dar daugiau susijaudino:

— Ak kokie mes nelaimingi,
aš negaliu žiūrėti, kaip kenčia
vargšai mano vaikeliai, rodos,
kad plyn mylédami savo tėvynę, ne-
bežiūrint į juos, o nieko negaliu
padéti. Vyra atskyri į kitą va-
goną, kartu gal lengviau būtų
kenteti. Iš mūsų vagono šiandie
vienas mirė, kitas lšėjo iš proto.

Aš taip pat turbūt ilgal neiš-
kentėsiu, atsidususi pasakė.

Mes nieko negalėjom jai pa-
dėti, tik verkti. Dar norėjom pakal-
bėti, bet ten stovėjės rusas
pasakė:

— Gana kalbétis, jeigu norit,
kalbékite rusiškai. Nuėjom. Pas-
kutiniam vagone stovis pažysta-
mas mokytojas sušuko:

— Nenusimink, mes išva-
žiuojam, bet dar grįsim, o su-
grįžę jieims už viską atmokésim.

Net linksmiau pasidare, kad
mūsų broliai nenusimena, bet
su viiltimi ir pasirūpintu tikisi
grįt ir atmokéll tiems niekšams,
kurie juos išplėše iš šeimos
lizdo, pasirūpę išvežti ir iš my-
limos tėvynės.

Praėjo dar kelios „medžioklė“
dienos. Gaudyavo žmones,
veždavo į stotį, kimšdavo į smi-
dinčius vagonus ir juose dar
kankindavo 3–4 dienas, sušilu-

sius, suprakaitavusius ir alpstā-
čius, mišstantčius nuo trakumo
oro ir troškilio. Žmones, kurie
atnešdavo jiems ką nors išgerė
ar pavalgyti, ne visuomet pri-
leisdavo, sakydami, kad jie yra
sotūs, ar lankymo valandos jau
pasibaigę.

Tiem ištroškusiems keršto žmo-
nėnais buvo malonus kankinti tuo,
kurie mylédami savo tėvynę, ne-
pasidavé jų įtakal, malonu buvo
žiūrėti į jų kančias į parodytį
bent sykį gyvenime savo „galią“.

Miestas taip pat kaip apmirtęs,
jeigu ir sutiksi kur pažystama
veida, tai ir tai bus liūndas,
baimingas, ir vienintelis klausia-
mas bus pažystamojo lūpose:

Labas, kaip jūs, mes jau pa-
pažente.

Ir kaip nebūsi pasirengęs, ka-
da matai pro šalį nuolat važiuo-
jančius sunkvežimius, išvežan-
čius tokius brangius mūsų šir-
džiai ir visai tėvynai žmones.

Suspausta širdimi vaikščioju
gal tūkstantį kartų vaikščioti
takais, ir pagalvojus, kad gal-
jau paskutinį kartą vaikštai,
verkia iš skausmo širdis, pade-
da verkti ir dangus suprasda-
mas ir atjaudamas sunkią lie-
tuvio padėti.

Užpakaly girdisi žingsniai,
bet bausi atsisukti, kad nepa-
matyčiau milicininkus su „rau-
donaisiais“. Tik staiga capt už
peties, krūptelėjau.

— A, tai tu, kolega, net iš-
gazdinai, bet kodėl tokis links-

mas, turbūt keukštéléjai?
— Tokiu laiku kaukštélé
gali tie niekšai, (parodė to-
liau einančius rusus) o man
linksma ne nuo svaidigalų, bet
nuo visam krašte linksmos ži-
nios.

— Sakyk, ką naujo sužinojai,
nes dabar kiekviena žinutė
brangi.

— Šiandie anksti ryta per Voki-
tėjos radija pasakė, kad prasi-
dėjo Vokietijos su Rusija karas,
visam krašte jau veikia mūsų
partizanai (džiaugsmingai sako
man į ausj) ir ry, porty jau
galim laukti ir savo išsivadavi-
mo. Gal nebuspės išvežti nei
paruošto ešalonu.

Ir mes, kaip maži vaikai, ap-
siskambė iš džiaugsmo pasibū-
čiavom. Jeigu pries kokius 2
metus kas būtų pasakę žodži
„karas“, būtume nusiminė, išsi-
gandę, bet dabar tas žodis
skambėjo lyg gražiausios muzi-
kos garsai, nes tas žodis reiškė
išsivadavimą iš sužerėjusios
saujelės komunistų ir nuo skur-
do ir bado. Tik liūdnai buvo
pagalvojus apie išvežtus brolius,
kurie gal dar nieko nežino, kad
jų tėvynė greit bus laisva ir jie,
jeigu netaps ištroškusių krauso
aziatų aukomis, galės grįžti į
savo tėvynę, kur juos sutikis
džiaugsmingi laukiančiuju šukiai:
Sveiki, brangūs broliai ir sesės
lietuvių, sugrižę į laisvą Lietu-
vą.

— Miesto Šeimų
miestui elektrė-
vo, kad gal-
kai importuo-
tai bus brangi-
tai pagalvoje,
tačiau mažinas,
kuru.

Sluo metu

Zemaičiai džiaugiasi laisve

1941 m. liepos mėn. 26 d., daugiaukštstantinė Žemaičių krašto visuomenė, spontaniškai susirinkus Telšiuose, išklausiusi mūsų atstovų pranešimų bégamaisiais reikalais apie nepriklausomos nacionalinės Lietuvos Valstybės atstatymą, kuo širdingiausiai sveikina mūsų vyriausybę Kauñe, besalygiškai, vieningai jai remia, jos pasiūltam tautos ir valstybės atstatymo darbe ir visas turimas jégas perduoda vyriausybės žinion. Širdingiausiai sveikina ir reiškia padéką Lietuvos Aktyvistų Frontui ir partizanams, ginklu rankoje kovojusemiems už tautos ir valstybės laisvę. Kartu širdingiausiai sveikina narsiąjį ir šauniąją Didžiosios Vokietijos kariuomenę, vyriausybę ir jos vadą Adolfa Hitlerį, išliuosavusius mus iš bolševikų vergovės.

Susirinkimas nutaria:

1. Prašyti ipareigoti vyriausybę vesti lietuvių tautą ir valstybę į visišką neprilausomybę su visomis jos istoriškai etnografinėmis žemėmis. Nepasitraukti iš kovos lauko, kol vėl mūsy tauta ir valstybė visiškai nebus laisva ir neprilausoma savo viduje ir išorėje.

Mes, kaip Žemaičių atstovai, lietuvių tautos ir valstybės kūnan nešame visą Žemaičių kraštą nuo Baltijos jūros su Palanga ir Šventaja iki Nevėžio pilnojo jo apimtyste. Tautos sielon jungiamo savo žemaitišką, atkaklia, kovingą dvasią ir stovėsimė mūsų pajūrio sargyboje, kaip esame iki šiol stovėję.

2. Prašyti vyriausybę sueili į tinkamus santykius su mus išgelbėjusia nuo bolševiku jungo Didžiosios Vokietijos tauta ir REICHO vyriausybę bei jos vadu Adolfu HITLERIU, kaip tinka suvereniai tautai, valstybei ir jos vyriausybei.

3. Prašyti Lietuvos Aktyvistų Fronto, kad jis ir toliau energingai vestu tautą laisvés keliu, kovotu su visokiais jos priešais ir kenkėjais ir vienytu tautą visiškon vienybén, kad nelikty jokios skylés, kurion bet koks, kad ir landžiausias priešas negalėtų įsibrauti.

Tegyvuoja laisvą neprilausomą Lietuvos Valstybę sąjungoje su Didžiaja Vokietija.

Dešimtukštstantinės Telšių visuomenės vardu igalioti atstovai.

Apie išvežtuosius į SSSR

Kaip jau buvo skelbtा, šio mėn. 1 dieną, Minske ir Molodečnoje buvo įkurti Raudonojo Kryžiaus ištremliesiems punktai aprūpinti maistu ir pirmos pagalbos reikmenimis; Minsko punktas, be to, – ir susisiekimo priemonėmis.

Minsko gelbėjimo punktas 18 dieną likvidavosi ir visas jo personalas sugrižo, nes paaškėjo, kad tolimesnis to punkto buvimas būtų beprasmis. Molodečnoje punktas dar veikia.

Ekspedicija (jos vadovas buvo p. St. Vasiliauskas, Vilnius

R. K. skyriaus talkininkas) patyrė štai ką (suglaustos žinios).

Ekspedicija išvyko iš Vilnius dvieni autobusais. VII. 10 buvo ištirtas kelias Vilnius–Minskas ir Minskas–Orša ir Minskas–Borūskas.

Oršos kryptimi buvo nuvažiota ligi pat Oršos (sustota 6 km. nuo Oršos, nes Oršo tada dar buvo mūšiai), o Bruske — iki Červénės, suimtuoj šaudymo vietos.

Is apklausinėjimo nustatyta, kad Bobruisko kryptimi ešalonai su ištremlaisiais nėje. Šita kryptimi buvę vežti tik belaisviai. Vietinių gyventojų žiniomis, prie Červénės buvo sušaudyta apie 45 kalinius. Kas buvo sušaudyti, nežinia. Juos palaidojęs totorius Krinickis papaskojoje, kad sušaudytieji buvę gerais ir prastais rūbais apsirengę, jie buvę palaidoti dviejose duobėse, 3 km. už Červinę.

Važiuojant į Oršą, patirta, kad šia kryptimi ešalonai su išvežtaisiais ėjo. Ešalonai prosto-

lietuvių šeimų) patirta, kad, susitojus ešalonui, buvusios lietuviškai giedamos šventos giesmės. Gyventojai davę vežamiesiems vandens, nors sargybiniai ir draudė duoti.

Borisove esą buvę kažkokie ešalonai su žmonėmis. Tiems žmonėms davę valgyti, geri ir net nusipirkti produktų žemomis kainomis. Pro Kolodisče stotypraež labai daug ešalonų su žmonėmis. Žmonės matę pro Borisovą praeinančius ešalonus VI. 23–26 d., o vėliau ešalonai nebėje.

Galežinkelio stolyse tikslesnių žinių nepasiekė gauti, nes apie šiuos ešalonus nepasilikę žinių; buvusios atžymėtos tik atėjimo ir išėjimo datos, o geležinkelinių daugumas išbėgiojo.

Daroma išvada, kad ešalonai bus nuėję toliau, Rusijos giliumon. Toji išvada daroma iš to, kad pro Borisovą paskutinis ešalonas praėjo VI. 26, o gelež. tiltas už Smolensko buvo sprogdintas tik 28 ar 29 d. Čekistams, kurie labai skubėjo su tais ešalonais, galėjo pavykti juos nugrūsti gana toli.

Ši išvada paremiamā dar išliudytojų parodymais. Doc. Pakuckas iš Vilniaus grždamas iš Maskvos matęs tarp Smolensko ir Minsko ešalonus, prasilenkiančius su jo traukiniu. Ešalonai nesustodavę, buvę su užkaltais langais. Minsko geležinkelinių Papovičių stoty papasakojoje, kad grždamas iš Novišibirsko už Maskvos sutikęs ešalonus su nerusiškai kalbančiais žmonėmis. Vagonai buvę atidildoti dviemose duobėse, 3 km. už Červinę.

Važiuojant į Oršą, patirta,

loką buvę vežami ešalonai su lietuviškais Leningrado link. Ten buvę vežami tik vyrai.

Šios ekspedicijos buvo ieškomi taip pat ir vaikai, bolševikų išežti iš Druskininkų pionierių stovyklos. Kur tie vaikai yra nuvežti, nustatyti nepavyko. Toločine gail. sesuo pasakoju, kad Borisove apie birželio 26 d. ji mačiusi 4–5 vagonus įvairių tautybių vaikų. Buvo kalbama, kad tie vaikai vyksta į Orlo ir Ivanovo gubernijas.

Gandai apie ešalonų degimą, sprogimą, išvežtųjų persodinimą Minske iš ešalonų į autobusus ir sušaudymą—nepasirtirinto.

Šia proga tenka pabrėžti, kad iš vokiečių karinės valdžios ekspedicija yra patyrusi ko didžiausį palankumą: visur buvę parodytas nuožiūdumas, buvę stengiamasi padėti ir žiniomis ir priemonėmis, net skysto kūro buvo veltui duodama.

Pašto ir telefono—telegrafo tarifas

Vsiems pašto viršininkams, telefono—telegrafo ir radijo stočių viršininkams ir pašto agentūrų viršininkams pranešama, kad iki šiol Lietuvos veikė TSRS pašto, telefono, telegrafo ir radijo tarifas nuo liepos 21 dienos panalkinamas ir jo vieton įvedamas vėlės iki 1940. VI. 15 d. pašto, telefono—telegrafo ir radijo tarifas. Imano pagal minėtą tarifą moteristų, teikia imtis tiek kapeikų ir rublių, kiek jame pažymėta centų ir litų. Pavyzdiu, jei tai laiko pažymėta už paprastą užmlestinį laiką iki 20 gr. 30 ct, tai reikia imtis 30 kapeikų, jei atvirakas su pašto ženklu kainuoja 20 kapeikų, jei už 100 litų persiuntimą išlaidas, pažymėta 75 centai, tai

jos priesas ir keliokas iš vienytų tautų visiskai vienyben, kad nelikty jokios skylės, kurion bet koks, kad ir landžiausias priešas negalėtų išsibrauti.

Tegyvuoja laisvą nepriklausoma Lietuvos Valstybę sąjungoje su Didžiaja Vokietija.

Dešimtukstantinės Telšių visuomenės vardu įgalioti atstovai.

Telšiai, 1941 m. VII. 20.

Telšiškių pageidavimai elektros reikalais

Elektra mūsų gyvenime yra svarbus dalykas. Be jos nėra šviesos, nėra radijo, o kai kurios įstaigos be jos stačiai apmiršta, nes sustojamašinos ir aparatai. Sakysim, mūsų ligoninė. Nesant elektros, jos darbas turi sustoti, nes neturi jėgos šaltiniu visi moderniški įrengimai, pav. rentgenas, vandentleikis, sterilizacija, ir kt.

Telšių miestas yra pasistatęs modernišką elektros stotį su tobulomis elektros mašinomis ir turėti tikrai gražią elektros srovę. Tačiau tos tobulos elektros mašinos yra varomos gazoliu, būtent importuotu kuru, kurio šluo karo metu gali pritrūkti. Neturėdama didesnių karo atsargų, elektros stotis veikia apribota laiką rytimečiais, dienomis ir vakarais.

Miesto šeimluinkai, statydami miestul elektros stotį, nepagalojo, kad gali atelli tokis laikas, kai importuoto kuro bus stoka ir jis bus brangus. Jel spie tai būtų pagalojoje, gal būt būtų pastatė mašinas, varomos vietinėl kura.

Šluo metu tokios mašinos bū-

tų tinkamessnės. Elektros stotis pati galėtų turėti nuosavą durypą, pati galėtų prisigaminti reikalingą kiekį durpių ir mėstul galėtų tiekti elektros kiekį reikia. Pav. Šiauliai turi Rekyvos durpėmis apkurenamą elektros stotį, o ar jų elektro bledga, ar brangesnė karpas mus? Šiuo metu jlems kuro atsargos tikrai netrūksta...

Gal būt ir Telšiams vertėtu pagalvoti, ar negalima būtų pasatyti kokį durpėm kurenamą varioklį ir duoti elektrą ištisą parą. Kol kas nevėlu ir durpių prisigaminti.

Zodžiu, Telšių gyventojai pageidauja turėti elektros srovę ištisą parą. Be to, elektros srovė nuolat reikalinga ligoninei ir kitoms įstaigoms.

Be to, elektros tiekimą galima būtų ryto metą baigtį lygiai 8 val. ir dienos metu kiek ankstišiau, tuo būdu susitaupyti per valandą laiko. Tą valandą galima būtų perkelti į vakarą, ir elektros tiekimą balgti ne 10 val. 15 min., bet aplę pusę 12 val. o gal ir lygiai 12 val. Telšių gyventojų reikalai šluo metu beveik jau būtų patenkinti.

Krinickis papasakoja, kad su studytieji buvę gerais ir prastais rūbais apsirengę, jie buvę palaidoti dviejose duobėse, 3 km. už Červinės.

Važiuojant į Oršą, patirta, kad šia kryptimi ešalonai su išvežtaisiais ėjo. Ešalonai pro stotis prieidavę labai greit ir nesustodami. Ties Smoleničiais ešalonai buvę sustojo. Krupku lietuvių kolonijoje (ten yra pasilikę nuo Didžiojo karo apie 60

čių su jo traukiniu. Ešalonai nesustodavę, buvę su užkaltais langais. Minsko geležinkelinių Papovičių stoty papasakoja, kad grždamas iš Novobirsko už Maskvos sutikęs ešalonus su nerusiškai kalbančiais žmonėmis. Vagonai buvę atidaryti, buvę leista išeiti nusipirkti. Moločevo geležinkelinių pasakoja, kad dalis ešalonų iš N. Vilnios nuėjė Polocko link. Pil. Kiryk tvirtinė, kad per Po-

lį pagal minėtą tarifą mokesti, telkia imti tiek kapeikų ir rublių, kiek jame pažymėta centų ir litų. Pavyzdžiu, jei tarifo pažymėta už paprastą užmlestinį laiką iki 20 gr. 30 ct, tai reikia imti 30 kapelkų, jei atvirakas su pašto ženklu kačiuoja 20 kapelkų, jei už 100 litų persiuntimą tarife pažymėta 75 centai, tai už persiuntimą 100 rublių reikla imti 75 kapelkos ir t. t. Panašiai reikia elgilių su telefono, telegrafo ir radijo mokesčiais.

Kodėl vokiečių kariuomenė visada laimi?

Vokiečių žurnalo „Velhagen u. Klasings Monatshefte“ 1940 m. gruodžio numeryje idėtas generolo Ernst Kabisch straipsnis „Mūsų karinio pasisekimimo mīslė“, kurio esmingiašias vietas čia dedame.

Būtų netikslu manyti, kad šiai laikais, kada ginklai tiek ištobulinti ir turi stačiai nejsisavaiduojamą veikiamąją galią, kada tie ginklai reikia pilnutilai išnaudoti, o su jais apsieiti ne taip jau lengva, — taigi būtų netikslu manyti, jog karinius laimėjimus galima pasiekti tų ginklų techniškai ir dviaskai nepavaldžius. Tačiau tai ne viskas: mes išeiname iš karinės technikos ribų ir žengiam prie didžiųjų m o r a l i n ių vertybų, nors techniškajį momentą paliekam kaip būtinā sėkmės salygą. Bet už jo iškyla galingos kolonus, i kurias atremtas galutinis laimėjimas: tai karvedžio genijus, armijos karingoji dvasia ir tau-

tos dvasia.

Karvedys. Kur nebevado-

vauja jo dvasia, ten karo mašina išsprūsta iš vairininko rankų ir rieda į bedugnę. Aš vaizdujuos regis automobili, belenkyniuojantį visaip išsisukaliojusiaiš kalinų keliais. Iš vienos pusės stati uolos sieną, iš kitos — bedugnę. Vargas vairininkui, jeigu jis nesugebės atlikti momentą, kada galima ir būtina išvystyti kuo didžiausią greitį ir kada ji sumažinti, nes greitis reikštų prazūtį. Nebus greičio — lenktynės bus pralaimėtos; neatitiks momentų, kada ji reikia sumažinti — jis patas prazūtus.

Vokiečių karinių jėgų priešakyje šiandien stovi karvedys, kuris taikos metais joms davė pati šauniausį apsinginklavimą. Politika s, kuris per dvi dešimtmętę kovą išragavo visas jos plastišpatis. V a d a s, kuris karinių laimėjimų nesiduoda apsuaiginamas ir neužmiršta, ko reikalauja jo politika, kuris politiniuose svarstymuose niekada neisleidžia iš akių karinių reikalaivimų. Kai Adolfas Hitleris

aplanko aukštąsias karinės vadovybės vietas, jo aštriai akiai niekas nelieka paslėpta; jis žino, kur kritiškosios vietas, jis pasakum žino, jog viskas bus taip, kaip jis nori.

Koks karvedys, tokia ir armija. Kokia turi būti armija, kuri nori laimeti, yra išdėstęs Clausewitz: „Armija, kuri naikinančioje ugnyje išlaiko savo įprastą tvarką; kuri niekada nepasiduoda išsivaizduotinei baimel ir atakaičiai šalina pagrįstą; armija, kuri didžiuojasi savo laimėjimais, o pralaimėjimų sükury nepamesta paklusnumo, pagarbos ir patitikėjimo savo vadas; armija, kurios fizines jėgas, kaip atleto muskulius, yra užgerdinęs nepriekliaus, pastangos ir pratybos; armija, kuri į pastangas žiūri ne kaip į prakeikimą, bet kaip į priemonę laimeti; armija, kuriai visas šias dorybes primena vienas vienintelis vaidinys — ginklo garbę, — šitokia armija yra karlingos dvasios perimta“.

(Tėsinys 4-tame ps.)

Laisvės ir draugiškumo su Vokietija manifestacija Telšiuose

Liepos 20 d. vienas Telšių miestas pasipuošė tautinėm vėliavom. Miesto gatvės pilnos mūsų tautiečių iš miesto ir iš apylinkių 10 val. 30 min. šalia garbingos Reicho vėliavos pakeltama mūsų trispalvė. Vėliavos pakeliimo apelgose dalyvauja gražiai organizuota lietuvių tautinės apsaugos vyru kuopa. Pamačius gražiai rikiuotę žygiuojant savus karius, ne vienam lietuvui džiaugsmas net ašaras iš akių išspaudė.

Po pamaldų kuriose, visuomenė dalyvavo neorganizuota, ilgai sia eile išsirikiavo žmonės gatvėje ir ilgomis gretomis tūkstančiai žmonių nužygiau prie gimnazijos. Prėkyje įėjo tautinės apsaugos vyrai, paskui mokiniai gražiai pasidabintę medicinos darbuotojai ir kiti tarnautojai, darbininkai ir nesuskaltoma daugybė žmonių. Visi nori pareikšti džiaugsmą, visi nori parodyti dėkingumo ir draugiškumo jausmus galtingajai Vokietijai, jos genialiam Vadui ir laimėjimus skinan-

čiai karluomenel, padėjusiai mums išsivaduoti iš nepakenčiamo bolševizmo jango,

I sustojusias ratu gretas gimnazijos aikštėje prabyla energingas Telšių apskr. Aktyvistų Fronto vadasis kap. Noreika. Paminėjęs netolimoj praeityje padėtas aukas ir iškėstas kančias, jis kvietė visus lietuvius į vlenybę į darbą kvietė remti L. Aktyvistų frontą, kuris stengiasi suburti visus lietuvius į bendrą darbą savo tautos ir valstybės gerovelį. Naujoji Lietuva nepripažins jokio suskaldymo.

Paskui dar keliis žodžių pasakė buv. politikalinys leit. Bagdonas.

Aikštėlės apačijoje buvo sruautas laužas ir suvežta į jį i-vairus bolševikų paliktą dalykalį plakatal, įvairus „draugų“ portretai, knygos ir t. t. Prie to laužo karštą kalbą pasakė D. Jurkus. Paminėjęs, koks likimas turėjo užtikti visus lietuvius, jei bolševikal dar būtu pas mus pabuvę, kvietė uokėti nau-

dotis vėl atgauna laisve ir nepriklausomybę. Po to, publikai karštai pritrariant, buvo primitas nutarimas, kurį spausdiname trečiame puslapy,

Padegus laužą, sulėpsnoju buvusio nepakenčiamio režimo simboliskį likučių. Visi pasiryžome dirbtį ir kovoti, kad bolševiku padarytos žalzdos būtų kuo greičiausiai užgydytos, kad galėtume tvarkytis savo gyvenimą visose srityse.

Pabalgoj dar buvo meninė dailis. Pašokta, padalnuota, atlikta vienas kitas komiškas numeris.

Žemaičiai skirštėsi į namus kupini džiaugsmo ir patenkiniimo.

Laikė manifestacijos buvo pareikšta labai nuoširdaus deklinumo Vokietijos vadui ir karluomenei ir parelkštasis įsitikinimas, kad mūsų tautos ir valstybės reikai bus dabar tvarkomi nuoširdžiai bendradarbiaujant su nacionalsocialistinė Didž. Vokietija.

Kodėl vokiečių karluomenė visada laimė!

(Tėsinys iš 3 pusl.)

Tereikia pažvelgti, ką šlamkare yra padarusi vokiečių armija, ir pamatyti, kad ji visa — visu dallyu ir laipsniu karbai — yra perlma tos karingosios dviesios, kurią pavalaždavo Clausewitz. Prisiminink ūžyj į Lenkiją, kada vokiečių pliestininkai dulkėliai keliais stačiatis nesuvoklamai veržesi į priekį, o šartotininkai ir motočiklininkai brovėsi tiesiog akliai pirmyn. Pagalvoj, kiam apie Norvegijos kampaniją ir tą žodi, kur lamente slypi tiesiog nenušakomas karzygškumas — Narvikas. Prisiminink, kalp guminiai laiveliai buvo peržengtos upės bei kanalai Belgijoje ir Olandijoje, tuo metu kai iš priešingos pusės įsitiprinės priesas pilte pylė iš kulkosvaidžių. Argi šarvuociai divizijos neperžengė Maaso? Ar galėjo atsispręsti vokiečių pionieriams ir pėstininkams kad ir įmantriausios tvirtovės? Kasdien išgyvename nesibalgančius aviacijos puolius, jos aklus skridimus per liečių ir audrą. Ar yra buvęs vokiečių lakūnas, kuris būtų susvyrauęs prieš uždavinį, kuris stačiai mirčiam dvelkė? Argi kas bent mintyje tarė sau žodį "neįmanoma", kad ir koks būtų jisakymas? Kur Anglijos jūrų galybė prieš vokiečių povandeninius laivus? O kaip kaujas vokiečių kovos laivai, kreiserai, torpedininkai, gretėjai laival, minininkai. Juo didesnis pavojuς — juo didesnė garbė: štai vokiečių armijos dviesios Taicių vokiečių armijos karine dviesia valnikuoja

eti motin, — tėvynė turi gyventi, net jeigu mums ir min reikėtų" jų širdyse rado stojantį. Pasiaukojimo noras vokiečių tautoje buvo ir yra labai stiprus. Griežtumas sau pačiam draugiškumas tautiečiams, paklusnumas fuhheriui — tai daliénė šaknys, iš kurių išauga medis, sudaręs laimėjimus remiantis tautos dviesios koloną.

Tos dviesios vokiečiams netrukko ir Didžiojo karo metu. Be tada trūko paskutinių dalyko — trūko vieningos, vedamos linijos. Tada buvo gilius plyšys tarp vyrniausybės dalies bei parlamento ir kovojančios armijos. Pirmieji nesupratė didžiųjų naujojo metėjų ir tikėjo galésią tvarkytinės seniai iprastinių sutrūkinusių politikos metodais. Jie pralaimėjo. Šiandien Dievo Apvaizda vokiečiams davė tai, ko anuomet nebuvo: šiandien vokiečių priešateisėsingai įvertina laiką, gi Adolf Hitlerio vokiečių tauti duotasis nacionalsocializmas yra toji audra, kuri tautos dviesia akstina didžiausiams žygdabiams.

Šiandien vokiečių rankose yra didžiausias karinis pajėgumas, geriausias apginklavimas; seniai germanų dviesia yra išugdyta ligos aukščiausio laipsnio ir reikiškiai karluomenė, pasiruošusia visiems žygdabiams. Priešakyje stovi kaičiavimas ir politikas, kurio kaip valstybininko ir kario gerinių jau seniai matė visas pašaulis. Tai ir yra vokiečių karinių laimėjimų šaknys. Galim tūjantį mūslę ar paslaptimi — tūciu niekas pasaulyje negali pamėgdžioti. O tai ir atnešęs g

Skelbimas apie pinigus.

LIETUVOS BANKO SKYRIAMS.

Aplinkraštis Nr. 4.

Papildydami mūsų š. m. birželio mėn. 26 dienos aplinkraštį Nr 1 p. 3, pranešame, kad greta rusų rublių, červoncų ir rusų meta-

Notėnu (Kretingos apskrit.) bažnyčiai skubiai

reikalingas sumanus vargonininkas ir vletos pašto agentūros vedėjas. Bažnytinis choras turi nuosavą naują fisharmoniją, bažnytinį gaidą (keletą šv. mišių). Sioloma geros salygos dėlai k

galingojo vokiečių, jie gali išlaikyti
laimę. Vadul ir laimėjimus skinai-

Didž. Vokietija.

Skelbimas apie pinigus.

Lietuvos banko skyriams.

Aplinkraštis Nr 4.

Papildydami mūsų š. m. birželio mén. 26 dienos aplinkraštį Nr 1 p. 3, pranešame, kad greta rusų rublių, červoncų ir rusų metalinių monetų, apyartoje teisėta mokėjimo priemonė yra Reichskreditkassenschele marškinės, išleistos Hauperverwaltung der Reichskreditkassen.

Šios rūšies markės turi priešakinėje kairėje pusėje rozetę su ženklu „Reichskreditkassenschein“.

Apyartoje yra 50, 20, 5, 2, 1 markių ir 50 Reichspfennigų kupiūrų.

Be to, vokiškos, iki 10 Reichspfennigų vertės monetos yra taip pat teisėta mokėjimo priemonė. Prie juų išrikiuoti iš geltono metalo kaltos 10 fr 5 Reichspfennigų ir iš vario kaltos ir 1 Reichspfennigų monetos.

Reichsbanko notos, Rentenmarknscheinei ir kiti aukščiau ne-paminėti metaliniai pinigai nėra laikomi teisėta mokėjimo pre-mone. Lietuvoje ir neturi būti priliminėjami.

Prasome apie tai informuoti kooperatyvus, įmones ir įstaigas.

Lietuvos bankas.

Sporto naujienos

Sekmadienį, liepos 20 d. plaukyloj — baseine įvyko pirmoji šiaisiai metais vandenės sporto šventė.

Prieš kvalbant apie rungtynių eiga ir organizaciją, malonus pamėnčius, kad rungtynės sečiai gražiai telstieji būrys. Žiūrovų eilesemėtai elsių Apskrities lietuvių aktyvistų fronto vadų kap. Noreika, Karo komendantas maj. Svilas, Apskrities viršininkas p. RAMANAUSKAS ir gausus Telšių visuomenės būryų. Atrodo, kad Telšių visuomenės sporto nepamiršo ir pereto sekmaciemių neskaitingas atsilankymas kreipinė rungtynėse buvo tūsuisdėsus aplinkybę padarinius.

Patios rungtynės praėjo nebegliai. Gal kiekždūbuavo organizacija ir rungtynių pravedimas, bet ką nors už tai kaltinti netenka. Rimėsius ir gal būt, vienintelė priežastis, yra kadry trukumas.

Rungtynių rezultatai gan silpnoki, bet atsiminim, kad visai tai pasiekta pačių plaukėjų pastangomis be žinių

ir trenerių pagalbos, netenka dėl to stebėtis.

Varybų pradėtos 50 m. užplaukimu jauniams. Distanciją pirmuoju baigė A. GAIŽAUSKAS, nuplaukęs minėtų atstumą per 50 sek. Antroju buvo S. GRYBAUSKAS, laikas 52.00 sek. Tolian sekė 50 m. plaukimą nugara. Pirmoju atplaukė J. ZENTELIS, per 1:06:00 min. Baidarių lenktynėse dalyvavę tik keturios (4) aidařės, nes daugumos Telšiūnose buvusių baidarių komanžuolių ar kitų panašiu galavali buvo sunaikintos, kaip „bnožių“ turėtas, iš keturių dalyvavusios lenktynės baidarių, baigęs pasiekę tik 2 baidarės. Pirmieji atplaukė ZILEVIČIUS ŠERAIKA, antrieji ŠAKALIS — MONCEVIČIUS.

Po šių varžybių buvo įdomiausias plaukimasis 100 metryų laisvu stiliumi. Distanciją pirmuoju baigė gražiu „Kraul“ stiliumi A. VENCKUS, nuplaukęs minėtų atstumą per 1:44 min. Antroju atplaukė S. VAICEKAUSKAS per 1:49 min. Labiansai publiku su-

Notėnu (Kretingos apskrit.) bažnyčial skubiai

reikalingas sumanus vargonininkas ir vletos pašto agentūros vedėjas. Bažnytinis choras turi nuosavą naują fisharmoniją, bažnytinį gaudų (keletą šv. mišių). Sičioma geros sąlygos, dėlė kurilių prašoma asmeniškai turtis su vletos klebonu.

Notėnu klebonas.

Stalinas nori susiartinti su popiežiumi

Stalinas, patekęs į neišbrendamus sunkumus, turi drąsos dar ieškoti sutarimo su popiežiumi. Kaip praneša italių spauda, Stalino įgaliotinis krepšelis tuo reikalau Romoj. Kokiu dar „žygį“ išgalvos šis „raudonųjų karalius“ savo kailiui gelbėti!

domino suolių varžybos. Jas laimėjo STOČKUS Vytautas, Antroji vieta teko MONCEVIČIUI Feliksui. Toliam vyko suniausiai plaukimo varžyba 1.000 metrų laisvu stiliumi. Šią distanciją pirmuoju baigė S. Vaicekauskas, antroju Petruskas ir trečioju Ambras. Lygiagretiai su 1.000 m. plaukimu, vyko valčių lenktynės. Jas laimėjo mok. Dainauskas, nora pats vienos plauk. Antra vieta teko Šakaliui — Gotautui.

Tuo ir buvo baigtos varžybos. Vėliau Telšių Aps. lietuvių aktyvistų fronto vadai kap. Noreika pasveikino nugalėtojų ir paragino juos siekti didesnės rezultatų. Taip pat kvietė ir moteris pamėgti vandenės sportą ir dalyvauti. Po to nugalėtojai buvo apdovanoti dovanomis, kurias aukojo lietuvių aktyvistų vadai kap. Noreika, Karo Komendantas maj. Svilas, apskrities viršininkas Ramanauskas ir kiti. Dovanas įteikė aktyvistų vadai kap. Noreika.

Ateinantį sekmaciemių liepos mėn.

ma“, kad ir koks būtų jisakymas? Kur Anglijos jėru galybė pries vokiečių povandeninius laivus? O kaip kaujasi vokiečių kosos laival, kreslerai, torpedininkai, gretieji laival, minininkai? Juo diidesnis pavojus — juo diidesnis garbė: štai vokiečių armijos dviesiai Tačiau vokiečių armijos karinę dvasią vainikuojai jos vadai nuo žvalgybos grupės vyresniojo līglį divizijos vadu, nuo Jūrininko līglį admirolo, nuo lektuvo valdytojo līglį eskadrilės vadu, — visi jie elins savo dailinių p. ieškay ir žino vėdu juos į laimėjimą, nors žygiję ir mirti.

Trečioji vokiečių karinės laimėjimų kolona yra t a u t o s d v a s i a . Toji kolona atrodo lyg gallinas medis, išaugęs iš dvių žaknų. Pirmoji žaknis — tai iš bočiu paveldėtu karinimumu dvasia, vokiečių tautai rasliškai įglintė. Tatai paludijia dvių tūkstančių metų istorija. Toji dvasia užlēpsojo, kaip Septynerių metų kare Berlynas apsiskaše glnis nosi rusų ir austrių ir kada pillečiai griebėsi ginklo. Tojį dvasią gyva Ramerlio odėse, Gleimo „Prūsų grenadierio dainose“ Lessingo „Barnhelmo Minoje“. Tą dvasią dar ryškiai nuvilečia spindinti Fridricho žvalgždė, bet skaisčiausiai jinai liepsnojo 1813 — 1815 metų laisvinis kovose prieš Napoleoną.

Antroji tautos dvasios žaknis yra tautos auklėjimas. Vokietė moteris nėra apsigimusi spartietė, kuri siūnų išleidžiai su skydu ir linkėjimui: „arba su juo, arba ant jo“, t. y. gržk arba nugalėtojas, arba žuvės. Bet jinai išmoko narsiai pakelli net ir didžiausius smūgįs, jeigu tatai relkingiai vokiečių tautai. Poeto Lierscho šūkis — „Leisk mane

27 d. manoma suruosti futbolo rungtynes su Mažeikiu. Rungtys Telšių miesto komanda su Mažeikių miesto komanda.

kariuomenė, pasirodusia vienos keliems žygarbiams. Priešais stovėkav karedys ir politikas, kuri kaip valstybininko ir karinio genijų jau seniai mato visas pa-saulis. Tai ir yra vokiečių žen- nių laimėjimų žaknys. Galimai vadinti mūslė ar paslaptimi — ženčia niekas pasauliye negali pamégdžioti. O tai ir atneš žiutinę pergale.

Talp kariauja

Liepos 17 dieną vokiečių kariuomenė dalinai Kliujevo apylė-kese į tolau tebesveržė į sava-tų lauką ir sustiprinimą pozicijas. Vokiečių puskarininkis Pris Welleris jaučių viejo sustiprinimo iš oro užrašinės durių, lėg vildun vokiečių kareivis pastebėjo prie durų vieną bolševiką, kuriis talp buvo prirūstas prie kellos vaidžio, kad rankomis jis te-gaėjo iki žandytų. Vlirsutinės ran-kų dalys ir krūtinė buvo surita odinėmis diržais, ir tam kareivio jokiu būdu nebubo galina išlaivinti. Visa to sustiprinimo įgula buvo negyva.

Liepos 21 d.

Suejo lygial metai laiko, kai Lietuvos buvo paskelbtas „tarbyne“ Maskvos bolševikų vadų įsakymu buvo suvaldinėti rinkimų komediją ir susirinkęs vad-namasis „landies selmas“ na-tarė ieškoti Stalino konstitucijos „sau'ės“. Na ir švietė gl mūs tojį saulė. Kickvenės dar ir šiandien šiurpas nukrečia pa-galvojus apie tą „šviesą“. Še bolševikų atėjimui buvome ptra-dėj tautos laisvę ir nepriklausomybę. Liepos 21 d. data yra pati jėodžiansi mums tautos ir valstybės istorijai, nes tuo tos dienos prasidėjo baisiųjų kančių keliais.

Dėka galingojo Vokiečių Reic-ho žygio šiemet likome laisv nuo tų sukaktuvų mlnėjimo džiaugiamės algauta laisve ir nepriklausomybe,

Tai aiškiai bolševizmo ženklai, kai atkrepi sius žmonės dėmesį Rusijai, nė žiūrėti į še- vietas profesorių, t. t. Ir Lietuva metais už- atsako į še-vietas. Kiek jau prie dinio jū į jūsų vasarų išvė-tus, Pirmame sesijei, do-vadinamieji žiūrėjimai, mie, net c. Turint koks yra t kai girdi kad kelių timi ir t. bolševikai švietim. Ta nekultūringa srityje at-Pavyzdžiu Azijos laukų kirgyzus ir mokyklos, jie ti. Ar reikia tautai pasiūti Kur sažinėti, kuri giesme gie-

Tvarkykime švietimo reikalus

Tik vienus metus bolševikai tvarkė mūsų užgrobtą krašto kultūros ir švietimo reikalus, kad ir kiekvienas galėjo pastebėti, kad ir šiuo atžvilgiu mes ēmėme smarkiai atsilikti iš žengti atgal. Nėra pasaulyje veidmainiškesnės sistemos, kaip žydiškasis — staliniskasis bolševizmas. Bet ta veidmainiškumo kaukė labai len gvai permatoma, ir kiekvienas, kas su bolševizmu tiesiog, akis į akį, susiduria, aiškiai mato ir supranta visą melą ir tikruosius bolševikų tikslus. Nebent tik kuris Šiaurinės Amerikos ar Anglijos gyventojas, iš atitinkamų raštu pažinęs bolševizmą, gali nesugebėti atskirti bolševikų per radiją ar gyvomis kalbomis skleidžiamą propagandą ir tikruosius dalykus. Dabar jau nė vieno lietuviu niekada niekas neįtikins, kad Tarybų Sąjungoje laimingi ir laisvi piliečiai, kad čia klesti kultūra, kad švietimui daugiau rūpinamas negu Vakarų Europoje ir t. t.

Bolševizmas yra tam siausia politinė sistema, santvarka. Ji sąmoningai stengiasi laikyti pilięčius tam sius, nesusipratusius. Tai aiškiai rodo kad ir neilga bolševizmo istorija. Kur tik bolševikai išsigali, pirmiausiai ginklą atkreipia prieš šviesesnius žmones. Po spalių revoliucijos Rusijoje bolševikai sąmoningai išžudė kelis milijonus šviesiausių rusų tautos žmones: profesorių, daktarų, mokytojų ir t. t. Ir Lietuvą pereitais metais metas užemę pirmiausiai peili atskruo į šviesesniuosius žmones:

tautą! Lietuvius, kurie nuo Mindaugo, Gedimino, Vytauto laikyti pat didžiajam karui ir po karo buvo kelis kartus kultūrinę gesni už pačius rusus, sulyginti ir net žymiai žemiau pastatyti už puslaukinės Azijos tauteles yra tokis didelis tautos ižeidimas, kad mes jo niekada nedovanosime nei komunistams, nei žydams.

Atsimename, kaip pereitais metais prasidėjo visokios švietimo reformos. Vietoje Lietuvoje 13 metų pradžios ir aukštėsniuojo mokslo įvesta tik 10 metų universitetą imta priiminti baigusius pradžios mokyklą, pirmiai juos kelius mėnesius truputį parengus. Bet liūdniausia, kad visose Lietuvos mokyklose buvo suprofanoutas, pažemintas pats mokslo. Čia buvo žiūrima ne tiek mokinio ar studento gabumų, sugebėjimų, žinių, tinkamumo pasirinktai profesijai ar darbui, o pirmiausiai politinio ištakumumo, kitaip sakant komunistai, komjaunuoliai jau tuo pačiu buvo ir geriausiai mokykly mokiniai.

Bet dėkui Dievui šiandien to viso nėra. Dabar lietuvių vėl turime laisvas rankas tvarkytis savo kultūrinius, švietimo reikalus. Kultūros, švietimo reikaluo se taip greitai ką nors nepataisomai pagadinti, sugriauti sunikau. Todėl, atrodo, dideliu sunikomu, čia dabar neturėsime. Prieš bolševikų antplūdį mūsų kultūrinis, švietimo gyvenimas buvo tvarkomas nusiziūrejus į

Šatrijos padangėj laisvei švintant

Šių metų birželio 22 dieną luokisklai sutiko su džiaugsmu nušvitusiems veidais. Jau iš pat ryto kažko ncapaprasto nujaunumas traukė kalmyrus būriuona. Kažkur buvo girdeti griausmin, aid. Kleno jie-suko galvias luokisklai, nors atspėti bnyo nelengva. Tačiau kiekvienas jautė, jog tai ne raudonųjų manevrai...

Slinko viltingo laukimo valandos

r nujaunimas neapvylė. Pagaliau išsiplidė visų lietuvių troškimas. Pagaliau įvyko tai, ko šventai iktékaitė, ko ištisi metal buvo nekantriai laukia!

Kažkas iš Berlyno radijo sužinojo, kad tarp Vokiečių ir Rusijos karas prasidėjo. Si žinla žalbo greitumu iš lūpų į lūpas, visų veldus papuodama džiaugsmo šypsena. Tlk žydai ir komunistai šios žinios liko pritrenkti...

Visi nekantriai laukia pirmųjų žinių iš fronto. Radijo imtuvali

apgulti klausytojais. Bet veltui — Kaunas, išskyrus Mototovo kalbą, informuoja tik apie raudonai Dunajevsklio dainų ir šokių ansamblį. Pagaliau jis ir visai netyla.

Birželio 25 d. valsčiaus taurėji „lygintojai“, prisigrobstę įvalių gerybių, šiltiškių veteles, kuriose gana „padorai“ buvo išsitaigė, amžinai palieka. Jų ištikimieji pakalikai, likę be „lymingųjų“ vadovų, megino dar

kvalai vieni kitus raminti, esą raudonoji armija pralausiai frontą ir slenkiant Berlyno link. Nors toklioms pasakoms ir patys vilškai netlikėjo.

Raudonieji kariai vis dar traukia vakarų link. Jie kiekvieno sutiko žmogaus klausinėja kaip toll sienu ir kada išgirsta jog iki jos dar bus aplie 100 kilometrų — išpučia akis. Stebisi

nežinomu žmogumi, kuriuo išlejo. Tačiau, ačiū Dievui, tas balsus košmaras neilgal tedusno geraišrdžius luokisklius, tuos išverminguosius žemaičius ir tilkrus lietuvius, nors jų nekalto krauju raudonieji budeili nemazai išlejo.

Šiandien jau visa Lietuva džiaugiai laisvės saulute. Plasdantų trispalvį pavésy azatiliškų tironų

t. t. Lietuvą pereitais metais metais užėmė pirmiausiai peilj atskuo į šviesesniuosius žmones. Kiek jau pereitais metais susodino jų į kalėjimus ir kiek šį pa-vasarį išvežė į nežinomus kraštus. Pirmiausiai nukentėjo šviesesnieji, dorieji žmonės; ne tik vadiniameji inteligenčiai, bet ir šviesesnieji ūkininkai, maža-miai, net daug pačių darbininkų.

Turint visa tai prieš akis, koks yra bausis pasityciojimas, kai girdi bolševikus giriantis, kad kelią kultūrą, rūpinasi švietimu ir t. t. Užgrobę Lietuvą, bolševikai ėmė tvarkyti ir mūsų švietimą. Tuoju mus apšaukė nekultūringais, be galo visose srityse atsilikusiais, tamsiais. Pavyzdžiu nurodė puslaukines Azijos tautėles, pav., bušménus, kirgyzus ir kitas, ir liepė iš jų mokytis, jais sekti, juos pasivysti. Ar reikia didesnio lietuvių tautai pasityciojimo ir jėeidimo? Kur sažinė ir tu lietuvių (išga- my), kurie žydams padėjo tokią giesmę giedoti ir žeminti savo

Pries bolševikų antplūdį mūsų kultūrinis, švietimo gyvenimas buvo tvarkomas nusižiūrėjus į kultūringuosius vakarus, o ne į tamšiuosius rytus. Dabar belieka kuo greičiausiai vėl į tą kelią i-
sukti ir garbingai juo eiti toliau. Darbų čia, žinoma, yra nemažai. Reikia pirmiausiai įvesti visuotinį priverciamaį bent 6 me-

nu moksłą, padaryti prienamiesnį aukštesnijį moksłą, pasiekti bent 10.000 studentų aukštoji mokyklose, praplėsti skaičiuką — bibliotekų tinklą bažnytkaimiose ir kaimuose, atrinkti gabiausiajį elementą iš visos tautos ir jam sudaryti pakankamas sąlygas mokytis ir t. t. ir t. t.

Tikėkimės, kad tai programai vykdysti didesnį kliūčių nerاسم. Išviršinės kliūtys yra su šaknimis išrautos. Gali kliudyti tik mūsų pačių nesutarimus, ambičijos, vietoje tarpiojimasis, neturėjimas darbui griežto plano ir kita. Bet kaip šias kliūtis nugalėti, galėsime gražiai pasimokytis iš savo Vakarų kaimyno.

Telšių Apskrities Vėdybos Lentpliūvėm skubiai reikalingi specialistai miško rūšiuotojai brokeriai. Smulkesnių žinių gauti kreiptis į Telšių Apskrities Vėdybos Įmonių Administraciją kasdien darbo valandomis nuo 8 iki 14,30 val.

vaujant, pradedamas dirbt. Tam reikalui prie Apskr. Viršininko sudaryta Meno Taryba. Jos tikslas ir bus judinti, globoti bei vadovauti meno klausimuiso.

Pradžioj, aišku, kol darbas pačioj užuomazgoj, negalima reikalauti ypatingų darbų. Bet jis nuo dabar bus visu žemaitišku užsišpyrlimu varomas platyn ir aukštin.

Tad šia proga Meno Taryba nuoširdžiai kviečia visus menininkus bei mégėjus tuoju sueitti su ja į kontaktą ir visomis jėgomis mestis į darbą. Ately meno reikalui per spaudą bus duodama išsamių pranešinių ir straipsnių.

Visais klausimais kreiptis į Meno reikalams referentą Telšių, Kęstučio g. 7 nr., arba į "Žemaičių žemės" redakciją, ar L. A. F. Telšių stebas.

Pačiu pastutiniu laiku Meno Taryba įėjo į L. A. F. propagandas skyrių, kur dirbė didžiausiai me kontakte su mūsų ūnainiaisiais aktyvistais. D. Daunauskas

buvo išgistas Neprisklausomos Lietuvos atstatymo aktas ir laik. vyriausybės sastatas. Béginėjo kaimynas prie kaimyno ir su džiaugsmo ašarom akyse svelkino vieni kitus. Džiaugsmui nebuvo ribų.

• • •

klasų lietuvius, nors jų nekalta kruojau raudonelių budeliai nemazā išlejo.

Štanden jau visa Lietuva džiauglaistvės saulute. Plasdandžių trispalvį pavėsy azlatišką tironius mūsų tautai padarytas didysis skausmas pamažel lengvėja ir mažta.

Atgimstančiai tévynei

Sunkūs, liūdni metai priespaudos praslinko
Kaip juodų audringų debesų krūva
Po vergovės jungu daug sūnų palinko —
Skausmo surakinta verkė Lietuva.

Ir atrodė dangus amžinai aptemės —
Vien juodi šešėliai klaidžiojo šaly.
Ir atrodė niekad nebekels mūs žemės
Tyro laisvės ryto saulės spindulys.

Bet Aukščiausias lémė džiaugsmingesnę buitį.
Žengt į naują rytą su šypsniu veiduose...
— Traukia jau karžygiai engėjų išguiti,
Šventą kryžių žemę laisvén išvaduot.

Žengia drąsus vyrai ir ant savo rankų
Neša laisvės saulę mums iš Vakarų...
Vien tiktais nuo aido griaudžiančių patrankų
Griūva Kremliaus bandos raudonų aru...

• • •

Lietuva, kelies jau! Vėl į laisvę žengi
Su šypsniu ant veido, nors skausmu širdy.
Žiauriai apiplėštos Tavo pilys brangios,
Daug sūnų geriausią Tu neberandi...

Neliudék, Tévyne, ir neverk dėl šito —
Didis džiaugsmas supas miestuos ir laukuos;
Žengiant Tau į naują šviesų laisvės rytą
Tau gerieji sūnūs viskā pauakos!

Iš mūsų krašto

M aželkiai. Paskutinės raudonųjų valdymo dienos

Birželio 22 d. „nenugalimosios armijos didvyriai“ išglrdę apie karą, tiesiog sumislo. Karlninkai, kur nutvėrė kariškā sunkvežimių lalpino savo šelmas, skubiai krovė pigrąbta svelimą turta į galvotukčiais išdumė Latvijos lin. Slovėjė mieste kariuomenės štabas pabėgo palikdamas pilnoje tvarkoje su vienais daiktais savo raštine, o laukui — apie 50 orlaivių Ezerės aerodrome, kuriuos vokiečiu lėktuva 23 d. ryta visus sunaikino.

Su kariuomenės vadais pabėgo kompartija ir visos kt. ištaigos bei daug komunistų ir jų šalininkų. Pabėgimai iš Lietuvos Banko pasigrobe geroką kiekį pinigų ir raktus.

Miestui likus be ginkluotos apsaugos ir nematant vokiečių kariuomenės, birželio 24 d. sugrزو kompart, vadai su milicija ir įvairiais pagelbininkais su 18 sunkvežimiu. Manė atsiskalstyti su savo neva „priešais“ it pačiupę išsivežti su savim. Bet labai maža telaimėjo. Nužudę bei apliplės keletą žmonių, skubiai išdumė. Tačiau 25 d. po piet jų vėl buvo sugržę savo darbul. Bet sutikę ginkluota papsireinimą ir labai maža ką telaimėje, vėl išdumė ir daugiau nebesugržo. Išbėgdami iš Lietuvos Banko pasigrobe apie 700 000 pinigų ir keletą asmenų. Per abi dienas tenuždė tik keletą asmenų, taro ju dyli moti-

Pastaromis birželio dienomis slaptai pradėjo organizuoti mieste partizanų būrelių. Tačiau maža teturėjo ginklų. O tuo tarpu, kalp veliau pasirodė, vist žydai buvę labai geras apginkluoti. Todėl miesto gyventojai, apginklavę klyvius, peilius ir kiltukus, susimetę vleni pas kitus pergyveno nepaprastai baugias dienas ir naktis. Žymi dalis buvo išbėgloje į miškus, kruamus.

Nepaprasto džiaugsmo rytas.

Liepos 1 d. ryta skalsčiai aušružei austant gyventojų gyvybės rūpesciai vilti nepaprastu džiaugsimu. Nes miesto rotušės bokštė pamatė dildingal plėvesuojančią Lietuvos didžiulę trispalvę, kurios metus jau nebebuvo matė, kurių vlenas drąsuolių sugrėjė išsaugoti ir tą linksmajį ryta ją iškelti. Nors ir miesto centre visą savaitę niekas nebedrijo pasirodyti, tačiau drąsuolių greit sužinojo, kad tą naktį nors ir mažai teapsiginklavę 20 mūsų didvyrių drąsuolių partizanus užėmė miestas.

Kas tik beturėjo pasislėpęs Lietuvišką trispalvę, ją bučlavio ir skubiai kėlė prie namų. Sluostydami nepaprasto džiaugsmo česiaras bučlavio vleni kitus, kartoję Lietuvos Hlmnų. Tai išglrdę ar padubę žydai labai buvo nusimine ir išpestiingal užsildartu-

Antadienį, liepos 15 d. į Japonių grityo iš Kauno s. d. kaileimo p. mok. St. Vanagaltė. Jai pavyko kurti su 3000 mūsų tautečių lietuvių išsilaužti iš ankstelio minėto kaileimo ir pabėgli. Ji malonai prlémē ir išbučlavio su džiaugsmo ašarom ar kyse klekvieną Jonapoliit, jos išėjusį pasvelkinti. Po to ji mum papasakojo, kalp raudonlelių budellai ir žydai tardę kallinę, mušdam iazdom ir kumsčiai, kabinę už rankų į orą tardymo metu. Po tardymu vien kraugerliai rusai važinėdavę į mirties vletas gąsdinti, kad paskutinėj minutė, prisipažintų kalti esą, o jel ne „raz... dva... trl...“ Svarbiausias kanklinių tikslas buvęs, kai politikinial, mūsų brollai, išduotų savo bendradarbius.

Gryzo svelka, linksma, kadaangi nugalejo visus kanklinimus, sutriukino kaileimo retežlus ir išėjus į gelėm ir žalumynais paupuotą tévynę — į pilnają pašaulio laisvę.

Moksleivis.

Tirkšliai. Bolševikų nužudytas vietas pašto vlršininkas. Is viso žmones naujuoju gyvenimu patentinti. Labai didelis susidormėjimas spauda, „Zemaičių žemė“ visų yra labai laukiamai ir uoliai skaitoma.

Žydai su komunistais žauriai išžudę apie 100 mažeikiškių darbininkų

Rusų karinė administracija Mažeikiusose paskelbė, kad Liepojoje reikalinais daug darbintuku-

Tarybinės pabiro

STALINO PENSIJA

Pagal Stalino konstitucija, klekvieno senatvė turi būti aprūpinama. Paseno kartą karvę, arklys ir asilas. Lauke, laukė, kol kas jais pasirūpins — belaukdami sudžiūvo kalp šakalių, bet niekas ir paguosti neatėjo. Tada visi tria iššrenkė pas Stalina telsybės iškoti.

— Tėve Staline, — pirmoji prabilo karvę, — mes pasenome pagal tamstos švieslą konstituciją turėtume pensiją gauti.

— O ką tu gero padarei mūsų socialistinei tévynei ir partijai?

— Aš dešimtį metų išbuvau kolchoze, maištauniai geriausiu pleviu vauks, kurie užaugę bus raudonarmiečiai...

— Na gera, jel liks, paskirsi me. O tu, arkly, ką gero padarei socialistui ir partijai?

— Aš penkolią metų ant savo nugaros nešlojaus raudonarmiečius, tamplau vežimus, gurguoles,

— Jel liks, paskirsiu — burbetelejo Stalinas ir kreipsi į asilą

— O tu, asile, ką gero padarei?

— Aš dviešimt metų nieko neveikiau: nenešlojaus nei krovinių, nei žmonių, tik per visus rinkimus atduodavau balsus už tamstos giminę ir draugus.

— Geral. pulku, — sušuko Stalinas, — skiriu didžiausią pensiją.

— Kokios?

— Dlevo saulutė iš kuklumo pasislėpę už debesų — tegu

ré Berlyne ir vėl to paties paklausė: — Prieš karą vėlindavo, si 1—2 minutes, o dabar karas, i minutę elna.

SOVIETINĖ KULTURA

Vilniuje šlemeti slėutė rusų atvežta vidurių šiltinė. Gyventojai turėjo skiepytis, ko plėrmlau ne reikėjo, nes ši liga nesiseičiavo pas mus. Ta proga rusų politrukus alškina:

— Kokia čia pas jus kultora, kokia menka medicina. Pas mus kasmėt nuo šiltinės skiepija.

PER DAUG VANDENS

„Gejalslais“ arbūzinių laikais sutinku savo blčiulį, besinešanti pusę arbūzo.

— Na, sakyk, kalp atrodo, ar skanu?

— Gal būtų ir nebologas dalktas, jel nebūtų per daug vandens.

— O iš kur tas vanduo? — paklausiu bičiulį.

— Matai, arbūzai skirti propagandai, o sovietinė propaganda — grynas vanduo.

STACHANOVİETIS

Skėsta žmogus, o pro jį bėga darbininkas, Skėstantysis šaukia:

— Gelbék. Gelbék.

— Neturū laiko: esu stachanovietis, skubu į darbą.

TRYS SAULĖS

Prie tvoros sustojo šnekūčiuojasi du kaimiečiai,

— O tai pavasarėlis šlemei, jau gegužis, o dar kailinių relkiai.

— Mat trys saulės šildo.

— Kokios?

— Dlevo saulutė iš kuklumo pasislėpę už debesų — tegu

Vokie

Po 1919
santarvin
ir Prancū
karos gro
„mžnā“
rėjo saup
zijos pas
tu Sajung

Šios ta
santvarin
tybės tun
mis teisė
saulio k
gyvenim
teoretin
nevykdon
valstybiq
koje bu
biausiai
ma buvo
Sajungas
nukreipt
ormaliai
mėjusi,
mūšiasi
palankiai
padėti g
vidaus p
lija ir Pr
žiauriai ta
Vokiečiai

siprišinimą ir labai mazą ka telalmėjė, vėl išdumė ir dava gau nebesugrįžo. Išbégdam iš Lietuvos Banko pasigrobe aple 700 000 pinigų ir keletą asmenų. Per abi dienas tenužudė tik keletą asmenų, tarp jų dvil motinai ir vienai be kojos invalidą. Žudikų buvo ir „melagų“. Nes pas tris asmenis radę pinigų ir gerus laikrodikus, tuos pasiėmė, saviniukus paleido gyvais pabėgti. Tačiau buvo ir „nemanadagų“. Nes vienos žydas o kilti rasas ar lietuvis norėjo nužudyti net silpną ir lovoje esantį Ilgo n. Tačiau radę pinigų ji paliko gyvū, tik labai prigrasino niekaun nesakyti.

Nors žudikai ir nebesugrįžo, bet iki liepos 1 d. rytų miestiečiai pergyveno nepaprastai šlurpulingai. Nes kiekvieną minutę laukė galimy žudynių, padegimų plešimų ir kt.

IS KRETINGOS GYVENIMO

Kretinga visą laiką buvo didžiausiai bolševiku pasienio tvirtovė. Joje vyko didžiausias pasienio judėjimas į lalsavąjį Vokietiją, ir karto slatė žiauriausias pasienio teroras. Čia buvo pilna tikrų ir netikrų agentų, kurių užmaskuotas laukas. Prie vienuolyno tvenkinio, ties kapų kerte, budellams pabėgus rasta kruvinųjų toriūtų vieta. Cia auga keletas medžių, kurų vienas rastas smarkiai apsvilęs ir apjuostas geležiniu lanku, i kurį žmogus gali tipti. Čia pat atkasti apdegę lavonai liudi, kad prie medžio prikrantį buvo deginami gyvi žmonės. Daugumas užkastų rasti prislegti akmenimis ir gydytojo tvirtinimu jie yra buvę gyvi užkasti. Dar kiti rasti nuo rankų nuluptomis odomis, nuskalputomis ar nuraumomis galvomis. Nuluptos rankų odos ir skalpai bei apdegės medis ir šiandien yra ilkė, ir žmonės būtų ateina pristinti „laivavés“, kurį jau žemėj buvo pagraru virtusiu.

M. D.

žydi su komunistais žiauriai išžudė aple 100 mažeikiškių darbininkų

Rusų karinė administracija Mažeikiuose paskelbė, kad Liepojoje reikalinga daug darbininkų, kad per 8 darbo valandas galės uždirbti iki 40 rublių, kad labai geros darbo salygos ir išlaikymas. Darbininkai, pažiūrėję melagiams žiauriesiems apgavalkams, užsirašė ir išvyko darban. Tačiau nuvykus Liepojai prie darbo pasirodė visai kas kita. Vienus pristatė prie laivų pakrovimo ir iškrovimo, o kitus — prie apkasų ir išvirtinimų darymo. Prie darbo gana spaudė ir gana žiauriai elgdavosi su darbininkais. Prie laivų dirbusiems mokojo nors ir labai neregulariai ir darbininkai nežinojo kiek už ką mokama, o prie apkasų dirbantiems visai nemokėjė.

Paskelbus karą ir vokiečiams pradėjus bombarduoti miestą, rusai su žydais sakė, kad tai elnia manevras. Pradėjus degti kai kuriems pastatams, darbininkus, aple 200 žmonių, suvarę į vieną po mamais esantį rūsi ir užraklinę duris, o patys jas saugojo, kad darbininkai neišsliauztu. Pradėjus degti namams, po kuriai rūsy buvę uždaryti darbininkai, pastarieji prašesi išleidžiamai. Tačiau žydi su rusais atsakė, kad mes žūsimė, tai žūkite iš jas. Kurie dar turėjė jégos per langus išsilaužę į klemo pusę. Tai pastebėjė žydi ant darbininkų laistę žibalą ar beuzliną. Todėl ir iš rūsio išsilaužinė, dalis darbininkų neapdegė. Kitus žydi nušovę. Iš išvežtų iš Mažeikių 177 darbininkų besugrąžo aple 75.

Talp nupasakojo keletas sveikų gružių iš Liepojos darbininkų.

Geral, pulku, — sušuko Stolinis, — skiriu didžiausią penktą.

MASKVOS IR BERLYNO TRAUKNIAI

Maskvos stotyje keleivis paklausia kada išsisi traukinys.

Prieš karą vėlindavosi valandą, o dabar karas — vėliniai 7—8 valandas.

Tas pats keleivis greit atsido-

— O tai pavasarėlis šiemet, jau gegužis, o dar kallinių relikia. — Mat trys saulės šildo. — Kokios? — Dievo saulėt iš kulkumo pasislėpė už debesų — tegu kitos dvi saulės savo parodo ką gall. Tai kai surėmė Staliną ir Stalinos konstitucijos saulė šildyt, tai ne zoilel galvos nebešikša, ir prie pečiaus su kalliniai šalta.

Bolševikiško įstaigų valymo pavyzdys

Telišių Apskrities Vykdomasis Komitetas 1941 m. vasario 19 d. Nr 19 Telšių

pli Montrilmui Broniui, Telšių,

Kadangi Tamsta esi nepatenkinas dabartine sanitvarka, skaičiai, kad gerilė lalkai jau yra praėję, o atėjų labai blogi, taip tuo 9. m. vasario mén. 15 dienos iš pareigų esi atleidžiamas. Gulskis. Už komiteto pirmmininką.

J. Kazlauskas, Kadru sektorius vedėjas.

Žydi kursto karas ir revoliucijas

Suvestamas 25 metų žydi ir komunistų Europoje padarytų nelaiminį balansą, žydi klausimai ištiri Institutas Prancūzijoje pateikia tokius faktus: Pasaulinių 1914—1918 metų karą kurstė žydi Rotšildai per Poilcare, Clemenceau ir Lloyd George. Rusijos revoliucija kilo dėl žydi Trockio, Litvinovo ir Abramovičiaus. Vokietijos 1918 m. revoliuciją pradėjo Rosa Luksemburg ir Kurt Eisneris. Austrijos 1919 m. revoliucijos priežastis buvo žydi Otto Baueris ir Dr.

Bretneris Vengrijos 1919 m. revoliuciją kurstė žydi Bela Kunas, Peter Gruenbaumas ir Weinsteinas. Ispanijos 1936 m. revoliucijoje pažymėti žydi Neumans, Rosenbergas ir Alvarez del Vayo. Prancūzijoje 1936 m. jatkinglauslej politikos vadai buvo žydi Leonas Blumas, Mochas ir Jean Zay 1939 metų karo pradžia nulėmė žydi Mandelis ir Jean Zay—Prancūzijoje, Hore Bellsha ir Sir John Simonas—Anglijos Morgenhaus—Jungtinės Valstybės. Institutas baigia savo išvedžiojimus kad žydi ir komunistų machinacijos Europoje sukėlė du karus ir penkias revoliucijas, atnešė Europai netvarką, nelaimės ir griuvėsius ir atsiėjo milijonus žmonių gyvybių.

sužinojus apie liūdną darbininkų likimą, pasirūpinę patalpomis ir maistu. Surankioje svekuosius darbininkus vokiečiai parvezė į Mažeikius.

Talp nupasakojo keletas sveikų gružių iš Liepojos darbininkų.

nukreipta ormaišiai mejusi, mūsiai palankiai padėti giliuojant lija ir žiauriai būti iš Vokiečių kvadrato milijonu buvo pringija; bės teisė aro sritij jungta Įspeno Lenkija kietoj teritorijoje taip vadrių. Be 1921 jungta Lietus bus ryti stitis bu valstybė jungos g. torijos Eja, ja, Čekoslovakia.

Vokiečiai je buvo tarp Anglijos, kuris delius išteritorinių valstybių millijardu bucijas iki kietijos kietijos prie konfiskuotas kitos iš Vokiečių jose. Si dvmui g. visiškai riuomenytas net